

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
2.september 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-514/11 P og C-605/11 P	<p>Liga para a Protecção da Natureza m.fl. (LPN) mod Europa-Kommissionen m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: Delvis annullation af Rettens dom af 9. september 2011 i sag T-29/08 for så vidt som:</p> <p>1) Retten frifandt Kommissionen for de påstande, der var nedlagt af LPN, der er appellant i den foreliggende sag, (uden at annullere Kommissionens afgørelse af 22. november 2007).</p> <p>2) Retten pålagde LPN at bære sine egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger.</p> <p>eftersom Retten i begge tilfælde anlagde flere urigtige skøn, som dommen er behæftet med.</p> <p>Appellanten gives medhold i sagen og Kommissionens afgørelse af 22. november 2007 annulleres, for så vidt som den vedrører de dokumenter og dele af dokumenter, som appellanten fortsat fik afslag på aktindsigt i ved afgørelse af 24. oktober 2008.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale appellants omkostninger i begge instanser.</p>	GA	05.09.13
C-279/12	<p>Fish Legal et Shirley</p> <p>Sagen vedrører: Artikel 2, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/4/EF: 1. Ved bedømmelsen af, om en fysisk eller juridisk person »udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret«, er den gældende lov og analysen da en rent national en? 2. Hvis den ikke er, hvilke EU-retlige kriterier kan da eller kan da ikke anvendes til at afgøre, om: (i) de pågældende funktioner i det væsentlige er »offentlige administrative« funktioner (ii) national ret i det væsentlige overlader sådanne funktioner til den person? Artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2003/4/EF: 3. Hvad menes der med en person, »som er underlagt kontrol af et organ eller en</p>	GA	05.09.13

	<p>person, der falder ind under litra a) eller b)«? Hvad er navnlig arten, udformningen og graden af den krævede kontrol, og hvilke kriterier kan eller kan ikke anvendes til at identificere en sådan kontrol? 4. Er en »statslig enhed« (i henhold til præmis 20 i dommen i sagen Foster mod British Gas plc (sag C-188/89)) nødvendigvis en person, der er omfattet af artikel 2, nr. 2), litra c)? Artikel 2, nr. 2), litra b) og c): 5. Når en person er omfattet af en af disse bestemmelser for så vidt angår nogle af hans funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, er oplysningspligten på miljøområdet da begrænset til oplysninger, som er relevante for disse funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, eller er den udstrakt til alle miljøoplysninger, der indehaves med henblik på et hvilket som helst formål?</p>		
C-63/12	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	12.09.13
C-66/12	<p>Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Principalt: Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 endelig af 24. november 2011 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som Kommissionen derved endeligt afviser at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten, og ligeledes annulleres i henhold til artikel 263 TEUF Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner. Subsidiært: Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne som følge af den omstændighed, at Kommissionen har undladt at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	12.09.13
C-530/11	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	12.09.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-514/11 P og C-605/11 P	<p>Liga para a Protecção da Natureza m.fl. (LPN) mod Europa-Kommissionen m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: Delvis annullation af Rettens dom af 9. september 2011 i sag</p>	GA	05.09.13

	<p>T-29/08 for så vidt som:</p> <p>1) Retten frifandt Kommissionen for de påstande, der var nedlagt af LPN, der er appellant i den foreliggende sag, (uden at annullere Kommissionens afgørelse af 22. november 2007).</p> <p>2) Retten pålagde LPN at bære sine egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger.</p> <p>eftersom Retten i begge tilfælde anlagde flere urigtige skøn, som dommen er behæftet med.</p> <p>Appellanten gives medhold i sagen og Kommissionens afgørelse af 22. november 2007 annulleres, for så vidt som den vedrører de dokumenter og dele af dokumenter, som appellanten fortsat fik afslag på aktindsigt i ved afgørelse af 24. oktober 2008.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale appellants omkostninger i begge instanser.</p>		
C-159/12, C-160/12 og C-161/12	<p>Venturinim.fl. mod A.S.L. PAVIA (Agenzia sanitaria locale) REGIONE LOMBARDIA – DIPARTIMENTO CURE PRIMARIE</p> <p>U.O. FARMACEUTICA (département des soinsprimaires – unité hospitalièrepharmaceutique)</p> <p>COMUNE DI BEREGUARDO (ville de Bereguardo)</p> <p>AGENZIA ITALIANA DEL FARMACO (agenceitalienne du médicament)</p> <p>Sagen vedrører: Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og om konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet?</p>	GA	05.09.13
C-279/12	<p>Fish Legal et Shirley</p> <p>Sagen vedrører: Artikel 2, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/4/EF: 1. Ved bedømmelsen af, om en fysisk eller juridisk person »udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret«, er den gældende lov og analysen da en rent national en? 2. Hvis den ikke er, hvilke EU-retlige kriterier kan da eller kan da ikke anvendes til at afgøre, om: (i) de pågældende funktioner i det væsentlige er »offentlige administrative« funktioner (ii) national ret i det væsentlige overlader sådanne funktioner til den person? Artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2003/4/EF: 3. Hvad menes der med en person, »som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra a) eller b)«? Hvad er navnlig arten, udformningen og graden af den krævede kontrol, og hvilke kriterier kan eller kan ikke anvendes til at identificere en sådan kontrol? 4. Er en »statslig enhed« (i henhold til præmis 20 i dommen i sagen Foster mod British Gas plc (sag C-188/89)) nødvendigvis en person, der er omfattet af artikel 2, nr. 2), litra c)? Artikel 2, nr. 2), litra b) og c): 5. Når en person er omfattet af en af disse bestemmelser for så vidt angår nogle af hans funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, er oplysningspligten på miljøområdet da begrænset til oplysninger, som er relevante for disse funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, eller er den udstrakt til alle miljøoplysninger, der indehaves med henblik på et hvilket som helst</p>	GA	05.09.13

	formål?		
C-327/11	<p>Soa Nazionale Costruttori</p> <p>Sagen vedrører: Er de fællesskabsretlige principper på konkurrenceområdet og artikel 101, 102 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for anvendelsen af tariffærne fastsat i præsidentdekret nr. 34 af 25. januar 2000, og præsidentdekret nr. 207 af 5. oktober 2010 for attesteringsvirksomhed udført af attesteringselskaber (SOA)?</p>	GA	05.09.13
C-362/12	<p>Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation</p> <p>Sagen vedrører: Når en skattepligtig person efter lovgivningen i en medlemsstat kan vælge mellem to alternative søgsmålsgrunde med henblik på at kræve tilbagebetaling af skatter, der er opkrævet i strid med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, og en af disse søgsmålsgrunde er omfattet af en længere forældelsesfrist, er det så foreneligt med effektivitets- og retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning, at denne medlemsstat uden varsel vedtager en lovgivning, som forkorter den længere forældelsesfrist med tilbagevirkende kraft til den dato, hvor den foreslåede nye lovgivning blev bekendtgjort offentligt? 2. Har det betydning for svaret på det første spørgsmål, at muligheden for efter national ret at påberåbe sig den søgsmålsgrund, der er omfattet af den længere forældelsesfrist, på det tidspunkt, hvor den skattepligtige indgav sit krav med støtte i denne søgsmålsgrund, kun var blevet anerkendt i) for nylig og ii) af en lavere retsinstant og først senere blev endeligt bekræftet af den højeste domstolsmyndighed?</p>	GA	05.09.13
C-479/12	<p>GautzschGroßhandel</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 7, stk. 1, første punktum, artikel 11, stk. 2, artikel 19, stk. 2, og artikel 89, stk. 1, litra a) og d), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1)</p>	GA	05.09.13
T-6/12	<p>Godrej Industries og V V F mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (EUT L 293, s. 1) annulleres i det omfang, den vedrører sagsøgerne. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	06.09.13
T-7/11	<p>Bank Melli Iran mod Rådet</p> <p>Påstande: Punkt 5 i tabel B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (1) og punkt 5 i tabel B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (2) annulleres og Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 28. oktober 2010 annulleres. Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse af 26. juli 2010 (3) og artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 er ulovlig og ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	06.09.13
T-12/11	<p>Iran Insurance mod Rådet</p> <p>Påstande: Stk. 21, afdeling B i bilaget til Rådets afgørelse</p>	Dom	06.09.13

	<p>2010/644/FUSP 1 af 25. oktober 2010 og stk. 21 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 2 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, og afgørelsen i Rådets skrivelse, der blev modtaget den 23. november 2010, annulleres. Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP 3 af 26. juli 2010 og artikel 16 stk. 2 i Rådets forordning nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.</p>		
T-13/11	<p>Post Bank mod Rådet Påstande: Stk. 34, afdeling B i Rådets afgørelse 2010/644/FUSP 1 af 25. oktober 2010 og stk. 40 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 2 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres. Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP 3 af 26. juli 2010 og artikel 16 stk. 2, i Rådets forordning nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	06.09.13
T-35/10	<p>Bank Melli Iran mod Rådet Påstand: I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2009 af 17. november 2009 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af afgørelse 2008/475/EF, for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis midler og andre økonomiske ressourcer er blevet indefrosset i henhold til denne forordning.</p>	Dom	06.09.13
T-42/11	<p>Batani mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig sagsøgerens.</p>	Dom	06.09.13
T-57/12	<p>Good Luck Shipping mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319 af 2.12.2011, s. 71) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319 af 2.12.2011, s. 11) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	06.09.13
T-110/12	<p>Iranian Offshore Engineering & Construction Co. mod Rådet Påstande: Artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/783/FUSP annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til afgørelsen. Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til forordningen. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	06.09.13
T-181/12	<p>Batani mod Rådet Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.</p>	Dom	06.09.13

	Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig dem, der er afholdt af sagsøgeren.		
T-289/1, T-290/11 og T-521/11	Deutsche Bahn m.fl. mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse om kontrolundersøgelsen af 14. marts 2011, meddelt den 29. marts 2011, annulleres. Enhver foranstaltning, der træffes på grundlag af kontrolundersøgelsen, der fandt sted i henhold til den ulovlige afgørelse, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes navnlig at tilbagelevere samtlige kopier af de dokumenter, der blev fremstillet i forbindelse med kontrolundersøgelsen, af Retten der består en risiko for, at Retten annullerer Kommissionens fremtidige afgørelse. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	06.09.13
T-483/11	Sepro Europe mod Kommissionen Påstand: Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold. Kommissionens afgørelse 2001/328/EU annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Dom	06.09.13
T-465/11	Globula mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 27. juni 2011, hvorved Den Tjekkiske Republik blev påbudt at tilbagekalde det tjekkiske industri- og handelsministeriums meddelte afgørelse af 26. oktober 2010, der tildeler sagsøgeren en midlertidig dispensation fra forpligtelsen til at indføre et system med forhandlet tredjepartsadgang til fremtidige anlæg til et planlagt underjordisk gasoplagring i Damborice (K(2011) 4509) annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	6.09.13
C-49/12	Sunico.e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Rådets forordning 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at den inden for sit anvendelsesområde omfatter en sag, hvor myndighederne i en medlemsstat fremsætter et erstatningskrav over for virksomheder og fysiske personer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, baseret på et anbringende om - i henhold til den første medlemsstats nationale ret - ansvarspådragende sammensværgelse om at begå bedrageri ved deltagelse i unddragelse af moms, der skal betales til den første medlemsstat?	Dom	12.09.13
C-64/12	A. Schlecker, der driver handel under navnet »Firma Anton Schlecker« mod Boedeker Sagen vedrører: 1. Skal Romkonventionens artikel 6, stk. 2, fortolkes således, at såfremt en arbejdstager til opfyldelse af aftalen ikke blot sædvanligvis, men også langvarigt og uden afbrydelse udfører sit arbejde i et og samme land, er det under alle omstændigheder retten i dette land, der skal finde anvendelse, også selv om alle øvrige omstændigheder peger på, at arbejdsaftalen har snæver tilknytning til et andet land? 2. Må det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 kræves, at arbejdsgiver og arbejdstager ved arbejdsaftalens indgåelse, eller i det mindste ved arbejdets påbegyndelse, tilsigtede eller var sig bevidst, at arbejdet skulle udføres langvarigt og uden afbrydelse i et og samme land?	Dom	12.09.13
C-270/12	Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod	GA	12.09.13

	<p>Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-409/12	<p>BackaldrinÖsterreich The Kornspitz Company</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?</p>	GA	12.09.13
C-434/12	<p>Slanchevasila</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvorledes skal begrebet »kunstigt skabte betingelser« fortolkes i lyset af bestemmelsen i artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011? 2) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at den er til hinder for artikel 7, stk. 2, i den bulgarske bekendtgørelse nr. 29 af 11. august 2008, hvorefter [org. s. 9] der ikke udbetales støtte til ansøgere/begunstigede, såfremt det står fast, at de kunstigt har skabt betingelserne for at modtage støtten for at få en fordel i strid med foranstaltningens mål? 3) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for den retspraksis i Republikken Bulgarien, hvorefter betingelserne for at modtage støtte for at få en fordel i strid med foranstaltningens mål er blevet kunstigt skabt, når der er en retlig forbindelse mellem ansøgerne? 4) Foreligger der »kunstigt skabte betingelser«, når forskellige ansøgere, der er selvstændige retssubjekter, har anvendt selvstændige naboarealer, der før indleveringen af ansøgningen var dele af et enkelt areal, samt når der konstateres en faktiske forbundethed, som eksempelvis de samme befuldmægtigede, udbydere, udførende selskaber, selskabernes hjemsted og adresser på ansøgerne? 5) Er det nødvendigt at fastslå, at der foreligger en forsættelig koordinering mellem ansøgerne og/eller tredjemand med det formål at skabe en fordel for en konkret ansøger? 6) Hvori består den fordel, der er omhandlet i artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 og omfatter den nærmere bestemt</p>	Dom	12.09.13

	<p>udarbejdelsen af flere mindre investeringstilbud, som søger at opnå, at en konkret ansøger for hvert enkelt af disse tilbud, også selv om de er indleveret for forskellige ansøgere, modtager en finansiering på maksimalt 200 000 EUR? 7) Skal artikel 4, nr. 8), i forordning nr. 65/2011 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for den retspraksis i Republikken Bulgarien, hvorefter forudsætningen for, at bestemmelsen finder anvendelse, er at tre kumulative betingelser er opfyldt: 1. der foreligger mangel på funktionel selvstændighed og/eller kunstigt skabte betingelser for at modtage støtte, 2. disse faktiske omstændigheder har til formål at opnå en fordel og 3. dette er i strid med foranstaltningens formål?</p>		
C-475/11	<p>Konstantinides</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af bestemmelsen i § 12, stk. 1, (og § 27, stk. 1-3 m.v.) i adfærdskodeksen for læger i Hessen i forhold til art. 5, stk. 3, og art. 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer? Er bestemmelsen i § 12, stk. 1 i ovennævnte adfærdskodeks en af de faglige adfærdsregler, som i tilfælde af, at en tjenesteyder i værtsmedlemsstaten ikke overholder dem, medfører, at der kan gennemføres en sag for en faglig domstol, nemlig en disciplinærsag, angående en grov faglig forsømmelse, som er direkte og specifikt knyttet til forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed? En række uddybende spørgsmål til nærværende problematik.</p>	Dom	12.09.13
C-526/11	<p>IVD GmbH & Co. KG mod Ärztekammer Westfalen-Lippe</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af art. 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter?</p>	Dom	12.09.13
C-530/11	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt.</p> <p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	12.09.13
C-614/11	<p>Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 3, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 76/207/EØF, som affattet ved direktiv 2002/73/EF, til hinder for en national ordning, hvorefter spørgsmålet, om der foreligger forskelsbehandling på grundlag af køn i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold – hvilket i henhold til en personlig tidsbegrænset ansættelsesaftale, som er indgået, for det nævnte direktiv trådte i kraft (her: før Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union), udelukkende sker ved ansættelsesperiodens udløb – ikke skal bedømmes på grundlag af det før tiltrædelsen indgåede vilkår om tidsbegrænset ansættelse som »afskedigelsesvilkår«, men kun i sammenhæng med afslaget på ansøgningen om aftaleforlængelse som »ansættelsesvilkår«?</p>	Dom	12.09.13
T-331/11	<p>Besselink mod Rådet</p>	Dom	12.09.13

	<p>Påstand: Rådets afgørelse af 1. april 2011, om afslag på fuldstændig aktindsigt i dokument 9689/10 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43), som meddelt i skrivelse af 7. april 2011 til sagsøger med reference 04/c/01/11 annulleres. Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder de omkostninger, der afholdes af eventuelle intervenienter.</p>		
T-111/11	<p>ClientEarth mod Kommissionen</p> <p>Sagsøgerens påstande</p> <p>— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.</p> <p>— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006 (1).</p> <p>— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2).</p> <p>— Den stiltiende afgørelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 annulleres, idet Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har afgivet svar på sagsøgerens genfremsatte begæring, hvorved Kommissionen afslog aktindsigt i de begærede dokumenter.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.</p>	Dom	13.09.13
T-214/11	<p>ClientEarth og PAN Europe mod EFSA</p> <p>Påstand: Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. Det fastslås, at EFSA har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006 (1). Det fastslås, at EFSA har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2). Det negative svar, hvorved EFSA tilbageholdt de begærede dokumenter, annulleres. EFSA tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.</p>	Dom	13.09.13
T-383/11	<p>Makhlouf mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/302/FUSP af 23. maj 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, fordi hans grundlæggende rettigheder tilsidesættes. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.</p>	Dom	13.09.13
T-537/08	<p>CixiJiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet</p> <p>Sagen vedrører: Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (1) med tilbagevirkende kraft til den 29. december 2006, dvs. den dato, hvor importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Taiwan og Malaysia blev genstand for midlertidig antidumpingtold, hvilken told Kommissionen besluttede ikke at opkræve i dens afgørelse nr. 2007/430/EF af 19. juni 2007.</p>	Dom	13.09.13
T-563/11	<p>Anboubas mod Rådet</p> <p>Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed. Samtlige</p>	Dom	13.09.13

	<p>anbringender tiltrædes.</p> <p>— Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, da den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden.</p> <p>— Som følge heraf:</p> <p>— Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres delvist, således at udpegelsen af Issam Anbouba og henvisningen til, at han støtter det nuværende styre i Syrien, fjernes.</p> <p>— Subsidiært: Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>— Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordningen ikke finder anvendelse på Issam Anbouba, og der træffes bestemmelse om, at hans navn og henvisningen fjernes fra listen over personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions sanktioner.</p> <p>— Rådet tilpligtes foreløbigt at betale en euro i erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udpegelsen af Issam Anbouba som en person, der støtter det nuværende styre i Syrien.</p> <p>- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.</p>		
T-592/11	<p>Anbouba mod Rådet</p> <p>Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed.</p> <p>— Samtlige anbringender tiltrædes.</p> <p>— Det tillades, at den foreliggende sag forenes med sag T-563/11.</p> <p>— Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, idet den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden.</p> <p>— Som følge heraf:</p> <p>— Rådets afgørelse 2011/685/FUSP af 13. oktober 2011 og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 annulleres delvist, således at udpegelsen af Issam Anbouba og henvisningen til, at han støtter det nuværende styre i Syrien, fjernes.</p> <p>— Subsidiært: Rådets afgørelse 2011/685/FUSP af 13. oktober 2011 og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.</p> <p>— Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordningen ikke finder anvendelse på Issam Anbouba, og der træffes bestemmelse om, at hans navn og henvisningen fjernes fra listen over personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions sanktioner.</p> <p>— Rådet tilpligtes foreløbigt at betale en euro i erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udpegelsen af Issam Anbouba som en person, der støtter det nuværende styre i Syrien.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.</p>	Dom	13.09.13
T-551/10	<p>Fri-El Acerra mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionens beslutning af 15. september 2010 vedrørende statsstøtte C 8/2009, hvorved Kommissionen fastslog, at Den Italienske Republiks planlagte støtteforanstaltning til fordel for Fri-El</p>	Dom	13.09.13

	Acerras.r.lvar uforenelig med det indre marked, annulleres i sin helhed. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
T-79/10	COLT Télécommunications France mod Kommissionen Påstand: Kommissionen tilpligtes i medfør af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 49, 64 og 65 i Rettens procesreglement, at fremlægge visse dokumenter omtalt i Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig udg. (statsstøtte N 331/2008 — Frankrig). Beslutningen annulleres, for så vidt det er fastslået, at »den meddelte foranstaltning ikke udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1«.	Dom	16.09.13
T-258/10	France Télécom mod Kommissionen Påstand: Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig af 30. september 2009, hvorefter der ikke foreligger statsstøtte i forbindelse med kompensationen for udgifter til offentlige tjenester på 59 mio. EUR, som de franske myndigheder har tildelt en virksomhedssammenslutning med henblik på at oprette og drive et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed (projekt THD 92) i departementet Hauts-de-Seine.	Dom	16.09.13
T-325/10	Iliad m.fl. mod Kommissionen Påstand: Stævningen fremmes til realitetsbehandling. Europa-Kommissionens beslutning af 30. september 2009 om godkendelse af offentlig finansiering på 59 mio. EUR til projekt vedrørende et kommunikationsnet med meget høj hastighed i departementet Hauts-de-Seine annulleres i henhold til artikel 263 TEUF. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	16.09.13
T-486/09	Polen mod Kommissionen Påstand: Kommissionens beslutning 2009/721/EF af 24. september 2009 (meddelt under nummer K(2009) 7044) om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt den udelukker et beløb på 47 152 775 PLN fra EF-finansiering udbetalt af den betalingsmyndighed, der er anerkendt af Republikken Polen.	Dom	16.09.13
C-15/12 P	DashiqiaoSanqiang Refractory Materials mod Rådet (appel) Påstande: Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. Rettens Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2011 i sag T-423/09, DashiqiaoSanqiangRefractory Materials mod Rådet, ophæves, og Domstolen træffer afgørelse vedrørende realiteten. Appellanten gives medhold i de for førsteinstansen nedlagte påstande og Rådets forordning (EF) nr. 826/2009 af 7. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1659/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for magnesiasten med oprindelse i Folkerepublikken Kina (1) annulleres, for så vidt som den herved fastsatte antidumpingtold overstiger, hvad det der ville gælde, såfremt den var fastsat på grundlag af den metode, der blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse for at tage hensyn til, at den kinesiske moms ikke blev tilbagebetalt ved udførslen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10 (2). Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.	Dom	19.09.13
C-5/12	Marc BetriuMontull mod Instituto Nacional de la	Dom	19.09.13

	<p>Seguridad Social (INSS)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er Rådets direktiv 76/207/EØF og Rådets direktiv 96/34 til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), der i tilfælde af fødsel anerkender retten til barselsorlov efter en periode på seks uger efter fødslen, forudsat der ikke foreligger en fare for moderens sundhed, som en selvstændig ret, der tilhører den mor, der er arbejdstager, men som kan overdrages til en far, der er arbejdstager, og som alene kan udnytte den nævnte orlov, når moderen til det pågældende barn selv er arbejdstager og vælger at lade faderen udnytte en bestemt del af denne orlov? 2. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, der i tilfælde af fødsel anerkender retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, som en ret, der hidrører fra moderen og ikke fra faderen endog efter perioden på seks uger efter fødslen og bortset fra tilfælde, hvor der er fare for moderens sundhed, således at den mandlige arbejdstagers orlov afhænger af, om moderen til barnet også er arbejdstager? 3. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, når denne i forhold til en far, der adopterer et barn, og som er arbejdstager, anerkender en personlig adkomst til retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, men derimod ikke tilkender denne far retten til en sådan personlig, selvstændig og af moderen uafhængig orlov, men alene en fra moderen afledt ret, når faderen, der er arbejdstager, har et biologisk barn?</p>		
C-140/12	<p>Peter Brey mod Pensionsversicherungsanstalt, Wien</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?</p>	Dom	19.09.13
C-216/12 og C-217/12	<p>Caisse nationale des prestations familiales mod Fjola HLIDDAL m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør en ydelse, såsom den forældreorlovsydelse, der er fastsat ved artikel 306-308 i Code de la sécurité sociale, en familieydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra u), nr. i), og artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført, der finder anvendelse i overensstemmelse med bilag II, afsnit A, nr. 1), i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer og af slutakten, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999?</p>	Dom	19.09.13
C-297/12	<p>Filev et Osmani</p> <p>Sagen vedrører: Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. A) GjøkoFilev 1. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at belægge</p>	Dom	19.09.13

	<p>forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, hvis udvisningen eller udsendelsen er mere end fem år gammel på tidspunktet for genindreise? 2. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, forstås således, at Tyskland ikke må belægge forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, når disse var mere end fem år gamle inden ikrafttrædelsen af den tyske gennemførelseslov af 22. november 2011? 3. Er en national ordning i overensstemmelse med den EU-retlige bestemmelse i direktivets artikel 11, stk. 2, hvis den bestemmer, at udvisninger eller udsendelser principielt gælder tidsubegrænset, medmindre den berørte anmoder om en tidsbegrænsning. Opfylder en sådan forskrift kravene i fjerde betragtning til direktivet, hvorefter der skal gælde en velforvaltet migrationspolitik ved hjælp af klare, gennemsigtige og retfærdige regler? B) Adnan Osmani 1. Indledningsvis stilles de samme præjudicielle spørgsmål som vedrørende punkt A. 2. Skal direktivet fortolkes således, at medlemsstaterne på et senere tidspunkt ikke må anvende udvisninger eller udsendelser, der var fem år gamle eller ældre i den periode, hvor direktivet ikke var gennemført, som grundlag for en strafferetlig sanktionering, såfremt udvisningen eller udsendelsen beroede på en strafferetlig domfældelse?</p>		
C-355/12	<p>Nintendo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hardwaren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet? 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt – eller i tillæg hertil – kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de pågældende former for brug?»</p>	GA	19.09.13
C-373/11	<p>Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou mod Ypourgos Oikonomiaskai Oikonomikon m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001?</p>	Dom	19.09.13
C-492/12	<p>Conseil national de l'ordre des médecins</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er kravet i artikel 36 i direktiv 2005/36/EF om, at</p>	Dom	19.09.13

	tandlægeerhvervet skal udgøre et særligt erhverv, til hinder for indførelsen af en postgraduate-uddannelse på universitetsniveau, der er fælles for både læge- og tandlægestuderende? 2) Skal direktivets bestemmelser om medicinske specialer forstås således, at de er til hinder for, at discipliner som dem, der er nævnt i denne doms præmis 3, indgår i tandlægeuddannelsen?		
C-661/11	<p>Martin Y Paz Diffusion Mod David Depuydt og Fabriek van MaroquinerieGauquie SA</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den eneret, som det registrerede varemærke giver indehaveren, ikke længere af indehaveren kan påberåbes fuldstændigt over for en tredjemand for samtlige de varer, der var omfattet heraf på tidspunktet for registreringen: - såfremt indehaveren i en længere periode i fællesskab med denne tredjemand har brugt varemærket i en form for sameje vedrørende en del af de omfattede varer? - såfremt indehaveren i forbindelse med aftalen om at bruge varemærket i fællesskab med denne tredjemand uigenkaldeligt har accepteret, at tredjemanden kan bruge varemærket for disse varer? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter indehaveren af en rettighed ikke må udøve denne rettighed på en måde, der er ansvarspådragende eller udgør misbrug, kan føre til et fuldstændigt forbud mod udøvelsen af denne eneret i forhold til en del af de omfattede varer, eller således at anvendelsen af bestemmelsen alene kan indebære, at den ansvarspådragende udøvelse af eneretten eller misbruget heraf sanktioneres på anden måde? Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den nationale ret i de situationer, hvor indehaveren af et registreret varemærke bringer sin forpligtelse over for tredjemand til ikke at gøre brug af dette varemærke for visse varer til ophør med henblik på selv at genoptage brugen af varemærket, ikke desto mindre fuldstændigt kan forbyde genoptagelsen af brugen af dette varemærke med den begrundelse, at genoptagelsen vil udgøre illoyal konkurrenceadfærd, fordi indehaveren vil drage fordel af den af tredjemand foretagne markedsføring vedrørende varemærket, og der vil bestå en mulig risiko for forveksling i kundekredsens bevidsthed, eller skal bestemmelserne fortolkes således, at den nationale ret skal vedtage en anden sanktion, der ikke fuldstændigt forhindrer, at indehaveren kan genoptage brugen af varemærket? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at det er berettiget fuldstændigt at forbyde indehaveren at bruge varemærket, såfremt tredjemand i en længere årrække har foretaget investeringer med henblik på at styrke offentlighedens kendskab til de varer, for hvilke han har opnået indehaverens samtykke til at bruge varemærket?</p>	Dom	19.09.13